

<https://doi.org/10.26565/2786-5312-2026-103-04>
УДК 811.111'42:502

Ю.В. Матюхіна

кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології та методики викладання іноземної мови Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, e-mail: y.v.matyukhina@karazin.ua; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4994-0752>; GOOGLE SCHOLAR: https://scholar.google.com.ua/citations?view_op=new_articles&hl=uk&im;RESEARCH_GATE:https://www.researchgate.net/search/publication?q=Matiukhina%2BYuliia%2B

О.В. Шпак

кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології та методики викладання іноземної мови Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, e-mail: olenavshpak@karazin.ua; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5537-0792>; GOOGLE SCHOLAR: <https://scholar.google.com.ua/citations?user=d8oUICYAAAAJ&hl=uk&citsig=AMD79oqcMQFH DU0v8IfasxrMMRxqQgwqna>; RESEARCH GATE: <https://www.researchgate.net/profile/Olena-Shpak>

ЛІНГВОКРЕАТИВНІ ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО МОВЛЕННЯ ПРЕДСТАВНИКІВ БРИТАНСЬКОЇ МОНАРХІЇ (НА МАТЕРІАЛІ ПРОМОВ КОРОЛЕВИ ЄЛИЗАВЕТИ II)

У статті розглядаються еколінгвістичні особливості мовлення креативної дискурсивної особистості королеви Єлизавети II. Взаємозв'язок індивідуальних творчих інтенцій із суспільним контекстом становить актуальну проблему еколінгвістики. Метою дослідження є аналіз застосування креативних засобів – лексичних, стилістичних та дискурсивних, вербальних й невербальних, що притаманні мовленню королеви Єлизавети II, і, таким чином, визначення лінгвокреативності публічного мовлення британської монархії. З екологічної точки зору лінгвокреативність дискурсивної особистості реалізується в її творчій діяльності і є специфічною рисою, що експлікується у діалогічному процесі. Для аналізу комунікації було застосовано міждисциплінарну методологію як базис, у форматі якого креативна особистість зі своїм власним комунікативним стилем та почерком діє задля створення духовних цінностей. Індивідуальність стилю королеви Єлизавети II полягає у соціально-психологічних, естетичних, філософських і художньо-філологічних проявах. Публічні виступи королеви характеризуються збереженням традиційних національно-культурних норм спілкування і дотриманням формальних комунікативних конвенцій, що посилює інституційність королівського дискурсу. Стаття розглядає маркери емоційного самовираження індивідуальної мовленнєвої ідентичності: разом з риторикою інституційного представництва з характерною вишуканістю стилю, підтримкою збалансованого стилю висловлювання, використанням церемоніальної лексики, інклюзивних займенників тощо, королева виступає з промовами, побудованими на особистих історіях та емоційних спогадах, в яких демонструє здатність до створення нових метафоричних образів, яскравого стилістичного наповнення. На основі асоціативних уявлень виникає мовна гра як форма лінгвокреативної діяльності, що пов'язана з навмисним порушенням мовних й мовленнєвих норм спілкування і спрямована на виконання певних функцій у комунікації. Невербальні компоненти комунікації (жести, міміка, одяг тощо) формують цілісний комунікативний образ королеви Єлизавети II як креативної дискурсивної особистості.

Ключові слова: британська монархія, індивідуальна мовленнєва ідентичність, інституційне мовлення, комунікація, королівський дискурс, креативна дискурсивна особистість.

Як цитувати: Матюхіна, Ю., & Шпак, О. (2026). Лінгвокреативні особливості публічного мовлення представників британської монархії (на матеріалі промов королеви Єлизавети II). *Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. Серія: Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов*, 103, 32–39. <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2026-103-04>

In cites: Matiukhina, Yu., & Shpak, O. (2026). Linguistic creative features of public speech of representatives of the British monarchy (based on the speeches of Queen Elizabeth II). *The Journal of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series: Foreign Philology. Methods of Foreign Language Teaching*, 103, 32–39. <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2026-103-04> (in Ukrainian)

1. ВСТУП

У контексті аналізу дискурсивної особистості еколінгвістика стає потужним інструментом дослідження мовних стратегій формування ідеологій і соціальної реальності. Мовлення світових політичних лідерів та впливових осіб, якими є представники королівських родин, здатне транслювати життєстверджувальні або, навпаки, руйнівні цінності, закріплюючи ті чи інші моделі світогляду у свідомості націй [13, с. 98]. Королівський дискурс як підтип інституційного дискурсу вже набув достатнього висвітлення у численних дослідженнях лінгвістів, однак вивчення публічної промови представників британської монархії як унікального креативного продукту крізь призму еколінгвістики набуває особливої актуальності.

Метою статті є виявлення лінгвокреативних характеристик екологічності у мовленні дискурсивних особистостей – представників британської монархії, зокрема, королеви Єлизавети II.

Серед завдань статті є такі: навести теоретичні основи вивчення поняття лінгвокреативності як екологічної сутності; надати визначення креативній дискурсивній особистості як такої, що реалізує свою творчу діяльність у діалогічному процесі; на основі вивчення індивідуального мовлення дискурсивної особистості королеви Єлизавети II проаналізувати застосування креативних способів та засобів спілкування.

Новизна роботи полягає у виявленні специфіки співвідношення індивідуальних творчих інтенцій представників британської монархії із суспільним контекстом й культурним середовищем мовців.

Таким чином, об'єктом дослідження є лінгвокреативність публічних промов британських монархів, зокрема, креативної дискурсивної особистості королеви Єлизавети II. Предметом розвідки вбачаємо вербальні й невербальні маркери екологічності індивідуального мовлення креативної дискурсивної особистості королеви Єлизавети II як маніфестацію її творчого підходу до комунікації.

Матеріалом аналізу слугували промови та інтерв'ю королеви Великої Британії Єлизавети II, розміщені у медіа-ресурсі.

Дослідження лінгвокреативності публічного мовлення дискурсивної особистості ґрунтується на таких методах: дискурс-аналізу, використаний для виявлення характерних еколінгвістичних особливостей креативної дискурсивної особистості; функціонально-комунікативний – для визначення функцій висловлень у комунікації монарха; описовий та зіставний методи – для аналізу матеріалу та виокремлення характерних ознак індивідуальної мовленнєвої ідентичності королеви Єлизавети II, а також метод систематизації та узагальнення – для обґрунтування отриманих результатів та висновків дослідження.

2. ЕКОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО МОВЛЕННЯ ПРЕДСТАВНИЦІ БРИТАНСЬКОЇ МОНАРХІЇ КОРОЛЕВИ ЄЛИЗАВЕТИ II ЯК КРЕАТИВНОЇ ДИСКУРСИВНОЇ ОСОБИСТОСТІ

Розгляд лінгвокреативних особливостей дискурсивних особистостей крізь призму їх екологічної свідомості все частіше стає об'єктом сучасних досліджень. Науковці акцентують увагу на еколінгвістичному потенціалі дискурсології, зокрема, у дослідженні публічного дискурсу, який здатний транслювати як екологічно свідомі, так і деструктивні ідеології. Етика мовлення та лінгвістичне оформлення соціальної взаємодії відображає глибинні цінності суспільства, його ставлення до природи, інших людей та самої мови [12, с. 172].

Досліджуючи публічний дискурс членів королівської родини в різних комунікативних контекстах, можна розрізнити як прояви рис інституційного дискурсу, яким є королівський дискурс, так і розрізнити індивідуальні мовленнєві стилі мовців [14, с. 5]. Адаптуючись до сучасних реалій, монархія переживає трансформацію традиційних моделей комунікації, що особливо помітно в мовленнєвих моделях молодого покоління [4, с. 20]. Тож, мовлення королівських осіб різних поколінь, проявляючи індивідуальну комунікативну ідентичність, демонструють як спільні, так і контрастні підходи до комунікації. Індивідуальна ідентичність виражається в усіх сферах лінгвістичної системи: фонетичній, лексичній, стилістичній та граматичній як маніфестація творчості креативної дискурсивної особистості у комунікації.

Креативну дискурсивну особистість визначаємо як лідера, що у комунікативних контактах з іншими мовцями демонструє творчість, відповідальність, самосвідомість, знання та розум, інтенцію спонукати до думок, дій тощо [3, с. 21] й уживає екологічні способи і засоби контактування. Творча особистість характеризується високим ступенем привабливості й емоційної натхненності, сприймається як харизматична особистість, де харизма – це стан натхнення мовця, який можна описати як психолінгвістичний феномен емоційної природи [2, с. 175]. Аналіз дискурсу «загальноновизнаних харизматичних особистостей» дозволяє визначити специфічні кореляти лінгвокреативності на вербальному та невербальному рівнях та проаналізувати конститутивні ознаки харизматичного мовлення за моделлю «вербальне + невербальне» [там само: с. 184]. Залежно від гендерного фактору, віку, рівня освіти, особистого розвитку, національно-культурної специфіки мови тощо, задля досягнення комунікативної мети креативна особистість створює унікальну мислеформу [3, с. 24; 5; 9], що реалізується у дискурсивному просторі.

Церемоніальна мова є особливою традиційною королівською моделлю спілкування, де монарх виявляє себе як символічна особа – емоційно-стрима-

на та формальна за стилем поведінки, спілкування з якою виходить за межі повсякденних соціальних взаємодій [4; 7; 14]. Однак, осмислення набувають також і лінгвістичні маніфестації індивідуального стилю монархів. Зокрема, дослідження дискурсивної особистості принца Уельського Вільяма довели, що він дотримується традиційної комунікативної моделі поведінки представника монархії з чіткою структурною організацією мовлення, обмеженим емоційним розкриттям, інституційно-збалансованою комунікативною поведінкою, що відповідає ролі майбутнього монарха та символічного втілення державності [4, с. 21]. Натомість принц Гаррі демонструє альтернативну комунікаційну модель поведінки, засновану на наративному підході, емоційній автентичності, особистому фреймінгу, відхилі від інституційної стриманості та відкрито критичній позиції, яка відображає його перетворення від члена монархічного інституту до незалежного захисника прав та свобод. Досліджено, що комунікативні моделі не лише відображають існуючі інституційні позиції принців, але й активно формують їхню публічну ідентичність та соціальні відносини [там само, с. 24].

Еколінгвістичний аналіз промов королеви Єлизавети II вказує на дотримання нею правил та прийомів риторики під час офіційного публічного виступу, що відповідає очікуванням аудиторії, оскільки мають чіткий регламент, тематичну узгодженість і вмщують офіційне привітання, подяку організаторам заходу та аудиторії у цілому, розвиток теми, звернення до підтем, підсумкове резюме, яке апелює до свідомості слухачів та переконливо закликає до дій. Формалізована інституційна комунікативна поведінка королеви маніфестує підтримку традицій королівського спілкування [7; 9; 11]. Використання стандартних форм звертання як, наприклад, ініціального висловлення *Pray, be sitted*, у функції встановлення контакту з членами парламенту, рівного тону голосу, уживання маркерів увічливості, відмова від активного жестикулювання [8; 14, с. 68] екологічно підтримує комунікативну дистанцію публічного мовлення британських монархів. Дискурс королеви, згідно з церемоніальними приписами, демонструє збереження традиційних комунікативних норм, наприклад, офіційні вітання, посилення на титули та посади, церемоніальні висловлення вдячності, індивідуальні посилення (*we believe, I hope, we suspect*), підвищений стиль мовлення, вмліла комунікативна поведінка під час *small talk*, що характеризується домінуванням соціально-регулятивної інформації, ритуалізованістю й конвенційністю [1, с. 23-25; 6]. Мова королеви відрізняється гіперкоректністю вимови, використанням вишуканої лексики, складнопідрядних та складносурядних речень, ідіоматичних висловлень, роз'єднувальних питань, експресивних висловлень – підсилювачів розуміння розмови [11, с. 205; 14, с. 45] тощо.

Однак, незважаючи на інституційність королівського дискурсу, у мовленні королеви Єлизавети II можна прослідкувати тенденцію до прояву нестандартного незалежного мислення, особливу естетику комунікативної поведінки, обдарованість та оригінальність. Як креативна дискурсивна особистість королева переживає слово, а не уживає його у вигляді простого повідомлення. Її фраза, як гасло, самотньо подається у різноманітних лексично-семантичних формах:

(1)... *1992 is not a year on which I shall look back with undiluted pleasure. In the words of one of my more sympathetic correspondents, it has turned out to be an **annus horribilis** (laughter). I suspect that I am not alone in thinking it is so, indeed. I suspect that there are very few people or institutions unaffected by these turmoil and uncertainty last month worldwide* (Annus Horribilis Speech, 1994).

У наведеному прикладі у промові на честь 40-річчя її правління лінгвокреативність королеви відображає її реакцію на процеси, що відбуваються у цей час в її особистому житті та житті королівства. Мовна гра *it has turned out to be an annus horribilis* пов'язана з навмисним порушенням мовних й мовленнєвих норм [3, с. 90]: фраза *Annus horribilis* (з лат. – «жахливий рік»), походження якого є аналогічним й протилежним до *Annus mirabilis* («дивовижний рік») – став крилатим після її промови 24 листопада 1992, коли королева у такий спосіб назвала період часу, наповнений великими нещастями, скандалами та катастрофами – руйнацією трьох королівських шлюбів, скандалами в пресі та серйозною пожежею у Віндзорському замку. Цей приклад свідчить про вміння королеви відчути ігрові можливості мови та оригінально перефразувати, тобто змінити і обіграти вже наявний мовний матеріал з ціллю відмови від стереотипів, привнесення свіжості в мовлення та надання події власної оцінки.

Екологічність мовлення королеви Єлизавети II проявляється у підкресленій повазі до себе і до інших, наголошенні на відчутті гідності, демонстрації прагнень до служіння, апеляції до свідомості громадян заради збереження спокою, миру та гармонії:

(2)... *I am sure that most people try to do their jobs as best they can, even if the result is not always entirely successful. He who has never failed to reach perfection has the right to be the harshest critic. ... We are all part of the same fabric of Our National Society and that scrutiny by one part of another can be just as effective if it is made with a touch of gentleness, good humor and understanding* (Annus Horribilis Speech, 1994).

Промову на честь 40-річчя її правління назвали безпрецедентним закликом до співчуття (*“unprecedented plea for sympathy”*), оскільки королева зверталася до своїх підданих, зокрема, до преси, з закликом до поміркованості та здорового глузду під час суворої критики монархії. У цій промові, що більше

нагадує звернення до людяності й гуманності, ніж на офіційний звіт, британці відчули, що їхня королева визнавала цінність та легітимність громадського контролю над монархією.

Наведений нижче приклад спілкування королеви на офіційній церемонії свідчить про неординарне почуття гумору королеви. 95-літня Єлизавета II прибула на публічний прийом на честь платиного ювілею її правління. Її величність запросили розрізати торт з символікою ювілею у великій святковій залі, де зібралися гості та преса. Представниця з боку організаторів заходу супроводжує, як завжди, елегантно одягнуту королеву, яка виглядає тендітною і пересувається нетвердою ногою, спираючись на паличку, до святкового столу та зауважує:

(3) – *I invite you, if you will, madam, to cut the first slice. I did remark that it was upside down and you wouldn't be able to see what it was on it. I thought it had to be upside down for the press...*

– *So they can see it? (laughter) I don't mind. I don't matter! (laughter) (humbly) I think I might just put a knife in it.*

– *I think that's a really good idea.*

– *See if it works... oh yes, it goes in beautifully (as the queen sticks a knife into the middle of the cake, presses the knife to cut it with a visible efforts)... Somebody else can ...*

– *Finish it off?*

– *Do the ... rest of it. Well done (Queen Elisabeth switches on one of her most charming smiles and with gracious gesture invites guests to try the cake) (laughter and applause)* (Queen Elizabeth II and Her Cakes. Part 3, 2022).

Наведений приклад яскраво свідчить про те, що лінгвокреативність королеви Єлизавети II як поєднання слова й творчості маніфестується в її незалежності, інтелігентності, розвиненому інтелекті, жертвовності та самовідданості та відмові від егоїзму: *I don't mind. I don't matter!* Королева демонструє прекрасне почуття гумору, коли жінка-організатор зауважує, що торт розгорнуто на адресу журналістів і королева не зможе побачити, що на ньому написано: *So they can see it?* – невимушено відповідає її Величність під сміх всіх присутніх.

Наведений фрагмент ілюструє семантичну спонтанність й індивідуальність королеви у виборі слова, що не лежить на поверхні. Королева лише встромляє ніж у торт та з помітним зусиллям натискає на нього, щоб розрізати. Побачивши, що ця справа їй не під силу, вона уживає висловлення у функції відмови від наступних дій: *Somebody else can ...* Помічниця підхоплює цей комунікативний хід, підказуючи *Finish it off?* у якості завершення речення, але королева відповідає своєю власною фразою *Do the ... rest of it.* Вона раптом засвічується своєю чарівною широкою посмішкою і граціозним жестом запрошує гостей скуштувати торт. Відкрита посмішка та сяючий погляд належать до характерних для королеви Єлизавети II кинесичних компонентів

комунікації, що завойовують симпатію й додають її мовленню відчуття щирості та приязні [7; 9].

Іронія та самоіронія, які проілюстровано у наведеному нижче фрагменті промови, є характерними рисами комунікативної поведінки королеви:

(4) *Years of experience however have made us a bit more canny from the lady less well-versed than us. In the splendors of City hospitality who when she was offered a balloon glass for her Brandy asked for only half a glass please. It is possible to have too much of a good thing (laughter)...* (Annus Horribilis Speech, 1994).

Дослідники стверджують, що талант висловлювати свої думки та емоції за допомогою влучних метафор і випромінювати абсолютну впевненість у собі є характерними рисами харизматичної особистості [10, с. 85]. Мова найчастіше використовується креативною дискурсивною особистістю для створення відчуття близькості та взаєморозуміння [6], що створює напругу між суворими вимогами інституційного дискурсу (протокол, офіційність) та проявами жіночої емоційності королеви [9; 10; 14, с. 34].

Навіть у найскладніші ситуації королева Єлизавета II присутня поруч з британським народом та є уважною та сфокусованою, неабстраговано перебуваючи у теперішньому моменті й усвідомлюючи процеси, що відбуваються навколо:

(5) *I want to reassure you that if we remain united and resolute then we will overcome it. I hope, in the years to come everyone will be able to take pride in how they responded to this challenge. And those who come after us will say the Britons of this generation were as strong as any that the attributes of self-discipline, of quiet, good-humored resolve and of fellow-feeling still characterize this country. The pride in who we are is not a part of our past. It defines our present and our future. ... While we have had challenges before, this one is different. This time, we join with the all nations across the globe in a common endeavour using the great advances of science and pure instinctive compassion to heal. We will succeed. And that success will belong to every one of us. We should take comfort that while we may have more still to endure, better days will return: we will be with our friend again; we will be with our families again; we will meet again. But for now, I send my thanks and warmest good wishes to you all* (Queen's coronavirus speech: 'Ambitious' words to 'reassure and inspire', 2020).

Функція слова – колосальна для дискурсивної особистості [3, с. 25], а її внутрішній стан має визначальне значення для вираження харизми [2, с. 63]. Особистісна присутність у переживанні разом з підданими великої проблеми сучасності, якою виявився коронавірус, сила слова монарха й щира теплота жінки являють собою три стовпи лінгвокреативності королеви Єлизавети II, яка створює унікальне екологічне дискурсивне середовище. Королева уживає стилістичні повтори у функції нагадування

Рис. 1-2. Кінесичні особливості спілкування – щира посмішка та прямий погляд, притаманні публічним виступам королеви Єлизавети II

Fig. 1-2. Kinesic features of communication – a sincere smile and a direct gaze, typical for public speeches by Queen Elizabeth II

та запевняння – експресивні висловлення та особові займенники у формі множини, що підсилюють ідею спільного досвіду: *While we have had challenges before, this one is different; апелює до почуттів людей we remain united and resolute, ...everyone will be able to take pride in how they responded to this challenge*; акцентує повагу до історії та культури своєї країни *The pride in who we are is not a part of our past. It defines our present and our future*. Королева переконливо наголошує на тому, що нація переможе і все буде знов добре: *we join with the all nations across the globe in a common endeavour using the great advances of science and pure instinctive compassion to heal. We will succeed.... we will be with our friend again; we will be with our families again; we will meet again*. Королева демонструє позитивне мислення, відмовляється від звичного для неї офіційного *shall* й уживає модальне дієслово *will* у функції прогнозу, обіцянки та впевненого погляду у майбутнє. Королева Єлизавета II випромінює позитивні емоції, викликані гордістю, вдячністю та надією *And those who come after us will say the Britons of this generation were as strong as any*, говорить спокійним рівним тоном, без пауз, жестів та наголосів, звертаючись до нації як лідер, що підтримує та надихає у думці, що монархія, існуючи протягом тривалого часу, зараз встановлює нові зв'язки між традиційними цінностями та сучасними проблемами, які вона здатна успішно подолати.

3. ВИСНОВКИ

Єдність багатьох аспектів, таких як національна специфіка мови, інституційні правила комунікативної поведінки, звичаї та традиції британського

королівства, місце в монаршій ієрархії, походження та менталітет, гендерний фактор, екологічна свідомість, креативність та індивідуальна мовна ідентичність впливають на публічні виступи членів британської монархії, які, з одного боку, намагаються зберегти традиційну аристократичність мовлення, але, з іншого, надати їм сучасності. Це робить аналіз мовних стилів креативних дискурсивних особистостей – представників королівської родини важливим для розуміння еволюції інституційного дискурсу британської монархії.

Дослідження екологічних ознак лінгвокреативності дискурсивної особистості королеви Єлизавети II дозволило дізнатися не лише про специфічні характеристики королівського дискурсу як підтипу інституційного дискурсу, але й простежити, як звичні мовленнєві моделі та комунікативна поведінка монарха змінюються з викликами часу, відображаючи ширші соціальні та культурні зміни у британському суспільстві. Особистісна харизма, обдарованість, розвинутий інтелект, неповторна вишуканість мовного стилю та незмінна елегантність визначають екосистему креативної дискурсивної особистості королеви Великої Британії Єлизавети II.

Перспективою дослідження вважаємо аналіз еволюції дискурсу британської монархії у відповідь на виклики сучасного медіалізованого суспільства. Особливу увагу доцільно приділити трансформації комунікативних стратегій представників британської монархії в умовах стрімкого розвитку цифрових медіа, соціальних мереж та глобалізованого інформаційного простору.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Матюхіна, Ю. & Шпак, О. (2024). Британський small talk як еколінгвістичне явище. *Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. Серія: Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов*, 99, 22-28. DOI: <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2024-99-03>
2. Петлюченко, Н. В. (2009). *Харизматика: мовна особистість і дискурс*: монографія. Одеса: Астропринт.
3. Самохіна, В. О. (2019). Креативна дискурсивна особистість в екосистемі творчої діяльності. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов*, 90, 19–26. <https://doi.org/10.26565/2227-8877-2019-90-03>
4. Сорока, А. (2025). Інституційний дискурс проти індивідуального стилю: лінгвістичні маніфестації в публічних промовах британських принців. *Mundus Philologiae*, 5, 18-27. Київський столичний університет імені Бориса Грінченка.
5. Anderson, C. (2019). *Discourses of ageing and gender: the impact of public and private voices on the identity of ageing women*. Cham: Palgrave Macmillan.
6. Coates, J. (2013). *Women in their speech communities: new perspectives on language and sex*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
7. Harrington, J. (2006). An acoustic analysis of 'happy-tensing' in the Queen's Christmas broadcasts. *Journal of Phonetics*, 34, 439-457. <https://doi.org/10.1016/j.wocn.2005.08.001>
8. Kendon, A. (2004). *Gesture: Visible action as utterance*. Cambridge: University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511807572>
9. Levin, C. & Sullivan, P.A. (1995). *Political rhetoric, power, and renaissance women*. New York: State University of New York Press. <https://doi.org/10.2307/4052475>
10. Petlyuchenko, N. & Chernyakova, V. (2019). Charisma and female expressiveness: Language, ethnoculture, politics. *Lege artis. Language yesterday, today, tomorrow. IV(1)*, 83-132. Retrieved from: https://lartis.sk/wp-content/uploads/2019/06/PetlyuchenkoChernyakova_Issue-1_2019.pdf
11. Ranzato I. (2018). The British Upper Classes: Phonological Fact and Screen Fiction. In Irene Ranzato & Serenella Zanotti (Eds.), *Linguistic and Cultural Representation in Audiovisual Translation* (pp. 203-227). London/New York: Routledge,
12. Samokhina V, Shpak O., & Pasynok V. (2022). The Ecology of Communicative Contact in English-Speaking Discourse. *Theory and Practice in Language Studies*, 12(1), 170-177. Retrieved from: <https://tpls.academypublication.com/index.php/tpls/issue/archive>
13. Stibbe A. (2015). Positive Discourse Analysis: Rethinking Human Ecological Relations. In *The Handbook of Language and Politics*. Routledge, pp. 275–292. Retrieved from: https://www.academia.edu/41763316/Positive_Discourse_Analysis_rethinking_human_ecological_relationships
14. Taggart, C. (2010). *Her ladyship's guide to the Queen's English*. London: National Trust.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

15. Kristal N. Craiker. (н. д.). The Queen's Best Speeches: Learning from Royal Rhetoric <https://prowritingaid.com/queen-s-best-speeches>
16. The Guardian. (2022, September 8). 'We shall be worthy of our duty': The Queen's most memorable speeches. Retrieved from: <https://www.theguardian.com/uk-news/2022/sep/08/we-shall-be-worthy-of-our-duty-the-queens-most-memorable-speeches>

Конфлікт інтересів: автори засвідчують про відсутність конфлікту інтересів.

Стаття надійшла до редакції 05.03.2026

Стаття рекомендована до друку 16.04.2026

Стаття опублікована 29.05.2026

Yuliia Matiukhina – PhD in Philology, Associate Professor at the Department of English Philology and Methods of Foreign Language Teaching of V. N. Karazin Kharkiv National University; e-mail: y.v.matyukhina@karazin.ua; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4994-0752>; GOOGLE SCHOLAR: https://scholar.google.com.ua/citations?view_op=new_articles&hl=uk&imq;RESEARCH GATE: https://www.researchgate.net/search/publication?q=Matiukhina%2BYuliia%2B

Olena Shpak – PhD in Philology, Associate Professor at the Department of English Philology and Methods of Foreign Language Teaching of V. N. Karazin Kharkiv National University, e-mail: olenavshpak@karazin.ua; ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5537-0792>; GOOGLE SCHOLAR: <https://scholar.google.com.ua/citations?user=d8oUICYAAAAJ&hl=ru&citsig=AMD79oqcMQFH-DU0v8IfasxrMMRxqQgwqna>; RESEARCH GATE: <https://www.researchgate.net/profile/Olena-Shpak>

LINGUISTIC CREATIVE FEATURES OF PUBLIC SPEECH OF REPRESENTATIVES OF THE BRITISH MONARCHY (BASED ON THE SPEECHES OF QUEEN ELIZABETH II)

The article examines the ecolinguistic features of public speeches of the British monarchy, in particular the creative discursive personality of Queen Elizabeth II. The specifics of the relationship between individual creative intentions and the social context is considered to be a relevant issue in ecolinguistics. The aim of the study is to characterize the use of creative means – lexical, stylistic and discursive, verbal and non-verbal, inherent in the speech of Queen Elizabeth II, and, thus, to determine the linguo-creativity characteristics of public speeches of the British monarchy. From an ecological point of view, the linguo-creativity of discursive personalities is manifested in their creative activities and specifically expressed in the dialogical process. For the analysis of communication, an interdisciplinary methodology was used as a basis, in the format of which a creative personality of Queen Elizabeth with her own stable system of socially significant features, own communicative style acts to create spiritual values. The individuality of Queen Elizabeth II's linguistic style lies in its socio-psychological, aesthetic, philosophical and artistic-philological manifestations. The preservation of traditional national-cultural norms of communication and adherence to formal communicative conventions that enhance the institutional features of royal discourse characterize the Queen's public speeches. The article also examines markers of emotional self-expression. Along with the rhetoric of institutional representation with a characteristic sophistication of style, support for a balanced style of expression, the use of ceremonial vocabulary, inclusive pronouns, etc., the Queen delivers speeches built on personal stories and emotional memories, in which she demonstrates the ability to create new metaphorical images and bright stylistic content. Based on associative representations, a language game arises as a form of linguo-creative activity, which is associated with a deliberate violation of linguistic and speech norms of communication with the aim to perform certain functions. Nonverbal components of communication, such as gestures, facial expressions, clothing, etc. form a holistic communicative image of Queen Elizabeth II as a creative discursive personality.

Key words: *British monarchy, communication, creative discursive personality, individual speech identity, institutional speech, royal discourse.*

REFERENCES

1. Matiukhina, Yu. & Shpak, O. (2024). Brytans'kyj small talk iak ekolinhvistychnе iavysche. *Visnyk KhNU imeni V. N. Karazina. Seriya: Inozemna filolohiia. Metodyka vykladannia inozemnykh mov*, 99, 22-28. DOI: <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2024-99-03>
2. Petliuchenko N. V. (2009). *Kharyzmatyka : movna osobystist' i dyskurs : monohrafiia*. Odesa: Astroprint.
3. Samokhina V. O. (2019). Kreatyvna dyskursyvna osobystist' v ekosystemi tvorchoi diial'nosti. *Visnyk Kharkivs'koho natsional'noho universytetu imeni V. N. Karazina. Seriya: Inozemna filolohiia. Metodyka vykladannia inozemnykh mov*, 90, 19–26. <https://doi.org/10.26565/2227-8877-2019-90-03>
4. Soroka A. (2025). Instytutysijnyj dyskurs proty indyvidual'noho styliu: linhvistychni manifestatsii v publichnykh promovakh brytans'kykh pryntsyv. *Mundus Philologiae*, 5, 18-27. *Kyivs'kyj stolychnyj universytet imeni Borysa Hrinchenka*.
5. Anderson, C. (2019). *Discourses of ageing and gender: the impact of public and private voices on the identity of ageing women*. Cham: Palgrave Macmillan.
6. Coates, J. (2013). *Women in their speech communities: new perspectives on language and sex*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
7. Harrington, J. (2006). An acoustic analysis of 'happy-tensing' in the Queen's Christmas broadcasts. *Journal of Phonetics*, 34, 439-457. <https://doi.org/10.1016/j.wocn.2005.08.001>
8. Kendon, A. (2004). *Gesture: Visible action as utterance*. Cambridge: University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511807572>
9. Levin, C. & Sullivan, P.A. (1995). *Political rhetoric, power, and renaissance women*. New York: State University of New York Press. <https://doi.org/10.2307/4052475>
10. Petlyuchenko, N. & Chernyakova, V. (2019). Charisma and female expressiveness: Language, ethnoculture, politics. *Legе artis. Language yesterday, today, tomorrow. IV*(1), 83-132. Retrieved from: https://lartis.sk/wp-content/uploads/2019/06/PetlyuchenkoChernyakova_Issue-1_2019.pdf
11. Ranzato I. (2018). The British Upper Classes: Phonological Fact and Screen Fiction. In Irene Ranzato & Serenella Zanotti (Eds.), *Linguistic and Cultural Representation in Audiovisual Translation* (pp. 203-227). London/New York: Routledge,
12. Samokhina V, Shpak O., & Pasynok V. (2022). The Ecology of Communicative Contact in English-Speaking Discourse. *Theory and Practice in Language Studies*, 12(1), 170-177. Retrieved from: <https://tpls.academypublication.com/index.php/tpls/issue/archive>

13. Stibbe A. (2015). Positive Discourse Analysis: Rethinking Human Ecological Relations. In *The Handbook of Language and Politics*. Routledge, pp. 275–292. Retrieved from: https://www.academia.edu/41763316/Positive_Discourse_Analysis_rethinking_human_ecological_relationships
14. Taggart, C. (2010). *Her ladyship's guide to the Queen's English*. London: National Trust.

ILLUSTRATIVE MATERIAL

15. Kristal N. Craiker. (н. д.). The Queen's Best Speeches: Learning from Royal Rhetoric <https://prowritingaid.com/queen-s-best-speeches>
16. The Guardian. (2022, September 8). 'We shall be worthy of our duty': The Queen's most memorable speeches. Retrieved from: <https://www.theguardian.com/uk-news/2022/sep/08/we-shall-be-worthy-of-our-duty-the-queens-most-memorable-speeches>

Conflict of Interest: The authors certify that there is no conflict of interest.

The article was received by the editors 05.03.2026

The article was recommended for printing 16.04.2026

The article was published 29.05.2026